

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк. Асен Н. Шопов

при участието на секретаря ТАНЯ ИЛ. ДИМЧЕВА
като разглежда докладваното от полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20226000600004 по описа за 2022 година

образувано на 06.01.2022 година по жалба от адвокат С.Г. от САК – защитник на С. Т. И.,
против присъда № 2 от 06.10.2021 г. по нощ № 63/2021 г. по описа на Военен съд – П.,
с участието на прокурора подп. Георги Василев

С присъда № 2 от 06.10.2021 г. по нощ № 63/2021 г. по описа на Военен съд – П.,
подсъдимият К. Г. У. е признат за виновен, че на 22.10.2018 год., около 22,40 часа в град С., на улица „.....“ № ..., в непосредствена близост до входа на заведението – кафе-бар „.....“, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – употребил огнестрелно оръжие и възпроизвел 1 (един) брой изстрел, насочен към врата на затворено заведение със законно притежаван пистолет „.....“ с №, съгласно придобито разрешение №/25.11.2016 год. на 2-ро РУ СДВР, за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за тях, в присъствието на гражданските лица В.И.К., Г.Д.Д. и П.Г.Б. – престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК, като на основание чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание ГЛОБА в размер на 1 000,00 (хиляда) лева в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Военен съд – П., като го е признал за невинен и го е оправдавал по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1 от НК деянието по своето съдържание да се отличава с изключителна дързост.

Подсъдимият К. Г. У., е признат за невинен в това на 22.10.2018 год. в град С., на ул. „.....“ за времето от около 18,00 часа до 22,40 часа, като държал законно притежавано огнестрелно оръжие – пистолет марка „.....“ с № и 11 броя боеприпаси - патрони за същото оръжие, не взел необходимите мерки за сигурност и в нарушение на чл. 59, ал.1, чл. 60, ал. 1, т. 1, т. 3, б. „в“ и б. „е“, т. 3а, б. „а“ от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ), а именно:

- „чл. 59, ал. 1 – Лицата, получили разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях.... са длъжни да ги опазват от ... достъп на други лица...“ ;

- „чл. 60, ал. 1, т. 1 – Забранява се откритото носене на оръжие на обществени места, освен при осъществяване на охранителна дейност“;

- „чл. 60, ал. 1, т. 3, б. „в“ и б. „е“ – Забранява се носенето и употребата на оръжие и боеприпаси в обществени заведения за хранене и увеселение“ и „ при и след употреба на алкохол, наркотични или упойващи вещества“, и

- „чл. 60, ал. 1, т. 3а, б. „а“ – Забранява се употребата на огнестрелни оръжия, с цел различна от целта, за която са придобити с изключение на случаите по чл. 95, ал.1 от ЗОВВВПИ.“,

като предал на три пъти в ръцете на гражданските лица С.С.К., В.И.К. и Г.Д.Д. огнестрелно оръжие – пистолет марка „.....“ с № с 11 броя боеприпаси – патрони за него, открито държал в ръка пистолета си в заведение – кафе-бар „.....“ и на улица „.....“ № ... пред входа му, носил пистолет и боеприпаси по време на употреба и след употреба на алкохол в обществени заведения за хранене и увеселение – в кафе-аперитив „.....“ и в кафе-бар „.....“ и употребил оръжието – пистолет „.....“, след употреба на алкохол, като в присъствието на горепосочените лица произвел изстрел пред входа на заведението „.....“, с цел различна от тази, за която е придобил същото огнестрелно оръжие, а именно – за самоотбрана, поради което и на основание чл. 338, ал. 1, вр. чл. 9, ал. 2 от НК и е оправдан по така повдигнатото му обвинение.

Със същата присъда е признат подсъдимияС. Т. И., за виновен в това, че на 22.10.2018 год., около 23,30 часа в град С, на улица „.....“ № ..., в непосредствена близост до входа на кафе – бар „.....“, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – неуважително, пренебрежително и грубо се отнесъл към служители на 3-то РУ на СДВР, изпълняващи задължения по опазване на обществения ред, изричайки по техен адрес думите – „Сега като искате случка, ще я имате“ и в присъствието им, изразявайки демонстративно и открито висока степен на неуважение към личността им и изпълняваните от тях функции, се обадил на директора на Служба „Военна полиция“ при МО – С., като на висок глас с цел да респектира служителите на МВР и свидетеля С., поставяйки себе си над обществото и установения в страната правов ред, наредил „на мястото да дойдат военни полицаи – тежко въоръжени, министърът на отбраната и министъра на вътрешните работи“, без да има необходимост от това –

престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК, като на основание чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание ГЛОБА в размер на 1 000,00 (хиляда) лева в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Военен съд – П., като го е признал за невинен и го е оправдал по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1 от НК деянието по своето съдържание да се отличава с изключителна дързост.

На основание чл. 53, ал. 1, буква „а” от НК са отнети в полза на Държавата веществените доказателства: пистолет марка „....“, модел .., със сериен номер, с един брой пълнител; 7 броя патрони с надпис на гилзата „.....“ и 1 брой патрон с надпис „.....“ след влизане на присъдата в законна сила.

Подсъдимите К. Г. У. иС. Т. И., всеки един от тях поотделно, са осъдени да заплатят в полза на държавата по сметка на Военно-окръжна прокуратура – С. сумата от по 138.08 лв. (сто тридесет и осем лева и осем стотинки) разноски по водене на делото.

Подсъдимите К. Г. У. иС. Т. И., всеки един от тях поотделно, са осъдени да заплатят в полза на държавата по сметка на Военен съд – П. сумата от по 186.63 лв. (сто осемдесет и шест лева и шестдесет и три стотинки) разноски по водене на делото.

Съдът се е разпоредил с веществените доказателства по делото.

Постъпила е жалба от адв. С.Г. – защитник на подсъдимияС. Т. И..

Жалбата е подадена в срок от лице имащо право на това.

Сочи се, че твърдените непристойни действия от прокуратурата не са доказани по несъмнен начин.

Твърди се, че подсъдимиятС. Т. И. е осъден от първоинстанционният съд за несъставомерно деяние, тъй като е действал с увереността, че подсъдимият К.У. не е провеждал изстрел с личното си оръжие и е предприел действия с цел изясняване на фактическата обстановка в качеството си на дежурен военен

Твърди се, че инкриминираната реплика не представлява непристойни действия, тъй като употребените думи не са неприлични, безсрамни и не противоречат явно на възпретия морал.

Навежда се довод, че не е налице кумулативното изискване за съставомерността на деянието, а именно, с репликите да е изразено явно неуважение към обществото. Соци се, че по отношение твърдените реплики не е налице престъпен резултат грубо нарушаване на обществения ред, тъй като последиците от тях не предизвикват силно възмущение в

околните.

Не е налице според жалбоподателя както умисъл, така и специален субективен признак – хулигански мотив, тъй като действията на подсъдимия С.И. не са извършени безпричинно, а с цел законното изясняване на фактическата обстановка.

Иска се присъдата като неправилна да бъде отменена и постановена нова оправдателна такава.

В допълнение към писмената жалба се сочи, че мотивите на съда страдат от липса на мотиви, тъй като изложената фактическа обстановка е декларативна, а обсъждането на гласните доказателства е недостатъчно за направения от първоинстанционния съд извод, че те са взаимнодопълващи и подкрепящи се. Изтъква се, че подсъдимият И. се е намирал на местопроизшествието като дежурен военен прокурор, а не в качеството на участник в инцидента, като се твърди, че след установяването на военното качество на подсъдимия У. органите на полицията не са имали каквито и да било правомощия по разследване спрямо него и това е бил смисълът на проведените от подсъдимия И. разговори с полицаите, със свидетеля С. и с дежурния разследващ военен полицаи. Липсата на мотиви са наблюдава според жалбоподателя и от непосочването от страна на съда какви точно обществени порядки са били нарушени с инкриминираните изрази, какъв е установеният правов ред в страната, с който подсъдимият не е съобразил и над кои точно интереси на държавата се е поставил. Прави се собствен анализ на гласните доказателства с твърдението, че извършеният от съда такъв е неверен, избиращелен, отскъслечен и сторен в полза на прокуратурата.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът адвокат Г. поддържа депозираната въззивна жалба и допълнението към нея на изложените в тях доводи.

Подсъдимият С.И. в съдебно заседание пред въззивната инстанция се присъединява към становището на защитника, а в последната си дума пред съда заявява своята невинност и моли да бъде оправдан.

Не е постъпила жалба и няма писмено становище по постъпилата от подсъдимия К. Г. У. и неговия защитник.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът адвокат Д.-У. излага становище за необходимостта от постановяване на оправдателна присъда по отношение на подсъдимия У..

Подсъдимият К.У. не се явява пред въззивния съд, редовно призован, като от страна на защитника му е взето становище за даване ход на делото в негово отсъствие.

Не е постъпил протест и няма писмено становище по постъпилите жалби от страна на прокуратурата.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция прокурорът излага становище за правилност и законосъобразност на присъдата на първоинстанционния съд и прави искане тя да бъде потвърдена.

Военно-апелативният съд, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл.314 от НПК намери за установено от фактическа и правна страна:

Доказателствата по делото установяват следната фактическа обстановка:

.....С. Т. И. е роден на год. в град С.. Висшето си образование е завършил през 1991 год. във ВИПОНД на МВР - град С., с диплом №/03.12.1991 год., специалност „право“ с придобита професионална квалификация „Юрист“. Удостоверение № .../25.09.1992 год. за юридическа правоспособност е придобил на 25.09.1992 год. от Министерство на правосъдието на Р. България. Към 22.10.2018 год. е бил на длъжност прокурор при Военно окръжна прокуратура – град С.. Освободен от длъжност с решение на ВСС, считано от 31.10.2018 год. Кариерата на подсъдимия И. е преминала изключително в съдебната система на Р.България, като същият е бил последователно военен и военен във ВОП-С., военен във Военно-апелативна прокуратура и административен ръководител – Военно окръжен на ВОП-С.. Участвал е в множество курсове и семинари за придобиване на допълнителни квалификации, а с решение № ../12.07.2005 год. на ВСС е повишен в ранг „..... във ВКП и ВАП“. От изготвеното становище на Комисията по професионална етика към ВОП-С. е видно, че като магистрат С. Т. И. е познат като компетентен, квалифициран и добре подготвен юрист. Не е вършил действия уронващи престижа на професията. Няма данни за налагани наказания.

..... К. Г. У. е роден на год. в град С.. Висшето си образование е завършил през 1998 год. с образователно-квалификационна степен „магистър“ – специалност „право“, с професионална квалификация „юрист“. Удостоверение № за юридическа правоспособност е придобил на 27.07.2000 год. от Министерство на правосъдието на Р. България. От 13.10.2000 год. до 25.04.2005 година е работил като адвокат в адвокатска колегия град М.. От 25.04.2005 год. до 31.10.2018 год. работи като военен при Военно-окръжна прокуратура – град С. /Решение на Висшия съдебен съвет (ВСС) по Протокол № ../23.03.2005 год./. С решение на ВСС по протокол № ../16.07.2015 год. е повишен на място в ранг „..... в НСлС“. По време на службата си като военен е взел участие в семинари и придобил множество допълнителни квалификации. В становище

от комисията по професионална етика към ВОП-С., К. Г. У. е описан като магистрат, който не е вършил действия, които да уронват престижа на съдебната система и магистратската професия, както и като компетентен, квалифициран юрист, който познава нормативната уредба в Република България и тази на Европейския съюз. Не е наказван. С решение на ВСС от 31.10.2018 год. е освободен от длъжност военен при ВОП-С..

На 22.10.2018 год. подсъдимите С.И. - и К.У. - били на работа в сградата на Военно окръжна прокуратура – С., находяща се на ул.,.....“ №..... в град С.. Работното време на служителите във Военно окръжната прокуратура било от 08.30 часа до 17.00 часа. За периода от 19.10.2018 год. до 26.10.2018 год. подсъдимият И. бил определен за дежурен, съгласно заповед №/02.10.2018 год. на административния ръководител на ВОП- С.. Същия ден заместникът на военно окръжния С.Л. празнувал 50- годишен юбилей и решил в края на работния ден да почерпи колегите си във фойейто на втория етаж на сградата на прокуратурата. На тържеството присъствали негови колеги - магистрати и служители, включително и подсъдимите И. и У.. Последните употребили неустановен по вид и количество алкохол. Към 17.20 часа те решили да си тръгнат, като се уговорили да посетят заведение и да си поговорят по повод лични проблеми на подсъдимия У..

Около 18.00 часа двамата подсъдими влезли в заведението „.....“, находящо се в град С., улица „.....“ №.., в непосредствена близост до сградата, в която се намирали работните им места. Подсъдимите седнали на маса в градината, поръчали водка и мезета, и до около 22.00 часа изпили по повече от една водка „.....“. В един момент, на връщане от тоалетната, подсъдимият У., повлиян от изпитото количество алкохол, паднал на земята при опит да седне на стола и се наложило подсъдимият И. да му помогне да се изправи на крака и да седне сполучливо. След това двамата подсъдими направили опит да поръчат по още 100 мл водка „.....“, но сервитьорката – свидетелката Д. отказала да приеме и изпълни поръчката им, тъй като били във видимо нетрезво състояние, а и вече наближавало времето за затваряне на заведението.

Тогава подсъдимият И. заплатил сметката за консумираните алкохол и мезета, която била в размер на 55.90 лв. и двамата напуснали заведението. Подсъдимият У. нямал у себе си пари в брой и поради това двамата тръгнали пеша, с намерението да купят цигари и кафе от магазин, който се намирал на ул. „.....“, в непосредствена близост до входа на сградата, в която се помещава ВОП-С., и същевременно подсъдимият У. да изтегли пари от намиращ се наблизо банкомат и да се разплати с подсъдимия И..

Освен това подсъдимият У. решил да отиде до личния си автомобил, с който сутринта бил пристигнал на работа, и да вземе от там личното си оръжие, тъй като, предвид употребата на алкохол от негова страна, решил, че ще се прибира в къщи с такси. Подсъдимият У. притежавал пистолет марка „.....“, модел .., със сериен номер, с един брой пълнител, зареден с 11 броя патрони, два от които - от т.нар тип „....“, чийто куршум се състои от полимерна ризница и сърдечник от множество ситни оловни съчки, а останалите девет, марка „.....“, модел „.....“, германско производство - с куршуми с медна ризница и оловен

сърдечник. По смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗОБВВПИ, носеният от подсъдимия У. пистолет марка „.....“ представлява огнестрелно оръжие, а боеприпасите – 11 бр. патрони за него, са боеприпаси за огнестрелно оръжие, съобразно чл. 7, ал.1 от същия закон. У. придобил право да носи огнестрелно оръжие с валидно разрешително №/25.11.2016 год., издадено от 2-ро РУ полиция при СДВР. Пистолетът държал на колана на кръста си, скрит в кобур.

След това двамата подсъдими тръгнали по ул.“.....“, като свили в ул. „.....“ и влезли в кафе-бар „.....“. При влизане в заведението подсъдимият У. се опитал да започне разговор със свидетелите В.К., П.Б. и Г.Д., които стояли на маса в близост до входа, но тримата го помолили да ги остави на спокойствие.

Двамата подсъдими седнали на бара, като си поръчали по две малки водки от по 50 милилитра с безалкохолно. Те започнали разговор с бармана – свидетеля К., като в хода на разговора подсъдимият У. безпричинно извадил от кобура пистолета си и го поставил на бара, след което го взел отново в ръка, извадил пълнителя му с боеприпасите и го предал в ръцете на свидетеля К., за да го разгледа. Барманът К., след като разгледал първо пълнителя, а след това и подадения му пистолет, ги върнал на У., който сложил пълнителя на пистолета и прибрал оръжието обратно в кобура под ризата си.

При изваждането и поставянето на пълнителя на пистолета от страна на подсъдимия У. се чул металически звук, който свидетелите Б., К. и Д. възприели като демонстрация на автоматичен нож и затова излезли пред входа на заведението да допият питиетата си. Там имало импровизирани маси от големи дървени макари, които свидетелите използвали като поставка за чашите си с уиски. Няколко минути след тях - около 22.35ч., отвън излязъл и подсъдимият У., за да пуши. Подсъдимият и тримата свидетели започнали неангажиращ разговор, в хода на който подсъдимият се приближил до тях. Пистолетът се виждал изпод ризата му и свидетелят К. попитал дали това е боен пистолет. След като отговорил положително, подсъдимият У. извадил пистолета от колана на панталоните си и го подал на свидетеля Д., стоящ точно срещу него, за да могат свидетелите да го разгледат. Свидателят Д. поел пистолета с двете си ръце, една до друга, разтворени като подложка, след което го върнал на подсъдимия У.. След това подсъдимият У. подал оръжието на свидетеля В.К., който го разгледал, извадил пълнителя и видял, че вътре има различни по вид патрони, след което отново сложил пълнителя и върнал пистолета на притежателя му.

Повлиян от количеството алкохол, което пречело на трезвата му преценка, подсъдимият У. заредил пистолета, без да отчете, че в цевта на оръжието вече е имало зареден боеприпас, който при зареждането на нов патрон паднал на земята, и държейки го с дясната си ръка, произвел изстрел встрани, вдясно от себе си, по посока към вратата на неработещо заведение. Непосредствено преди произвеждане на изстрела подсъдимият У. произнесъл репликата „ако ще вадеш пистолет, трябва да си готов да го използваш“.

Тримата присъстващи свидетели се възмутили от поведението на У. – тъй като произвеждането на изстрела било странно за тях, и същевременно се притеснили за собствените си здраве и живот. Въпреки това те останали още малко пред заведението, допили си питиетата, върнали чашите вътре в заведението и си тръгнали, а подсъдимият У.

останал пред заведението.

След като се отдалечили, свидетелят К. се обадил на телефона за спешни повиквания 112 и уведомил за лице, което в нетрезво състояние безпричинно произвело изстрел с пистолет. На място пристигнали три патрулни автомобили на 3 - то РУ СДВР. Свидетелите обяснили на полицаите, че произвелият изстрел е облечен с елек и се намира пред входа на заведението „.....“.

Полицейските служители се приближили към входа на заведението, където продължавал да стои подсъдимият У.. Първо пристигнал на място служителят на МВР - свидетеля К., който се приближил до У. и виждайки на колана му оръжие, се пресегнал и го взел, като извадил пълнителя и патроните от него и обезопасен го поставил на импровизираните маси пред заведението. Подсъдимият У. не реагирал на действията на полицейските служители и не отговорил на зададените от тях въпроси.

Малко след това от заведението излязъл и подсъдимият И.. Като видял дошлите полицаи, той се представил със служебна карта като дежурен военен и поискал от служителите на МВР да му обяснят какво се е случило. След като му било разяснено от свидетелите К. и И., че са пристигнали по повод сигнал за неправомерна употреба на оръжие от страна на колежата му У., подсъдимият И. на няколко пъти попитал военния дали е произвел изстрел, на което У. отговарял, че не е стрелял с личното си оръжие. Тъй като полицейските служители поискали от двамата подсъдими да представят документи за самоличност, подсъдимият И. се подразнил от това и около 23.30 часа, повлиян и от изпитото количество алкохол, и от незачитането от тяхна страна на качеството му на дежурен военен, изрекъл по адрес на полицейските служители думите „Сега като искате случка, ще я имате“. След това в тяхно присъствие, демонстрирайки открито висока степен на високомерие по отношение на полицаите, той се обадил на директора на Служба „Военна полиция“ при МО -свидетеля С. и на висок глас, с цел да респектира служителите на МВР и свидетеля С., му наредил „На място да дойдат военни полицаи - тежко въоръжени, министърът на отбраната и министърът на вътрешните работи!“.

Впоследствие на място пристигнали дежурен експерт от РС „Военна полиция“ – С., заместникът на военно-окръжния прокурор, както и военен следовател от ВОП-С..

Последният извършил претърсване и изземване, както и оглед на местопроизшествието, с което сложил начало на досъдебното производство по делото, след което били разпитани и множество свидетели.

По делото е приложено копие от разрешителното на подсъдимия У., даващо му право да носи огнестрелно оръжие, с №/25.11.2016 год. издадено от 2-ро РУ Полиция при СДВР.

Видно от заключението на изготвената по делото съдебно-балистична експертиза, носеният от подсъдимия У. пистолет марка „.....“ е огнестрелно оръжие, а 11-те бр. патрони за него са боеприпаси за огнестрелно оръжие. В канала на оръжието не са установени смазочни материали и същото не е почиствано след последен произведен изстрел с него. Гилзата,

иззета на мястото на местопроизшествието, е изстреляна от предоставения за изследване пистолет „марка „.....“ с № Експертът допуска за възможно пораженията по вратата до входа на кафе-бар „.....“ да са причинени от изстрел, произведен от предоставения за изследване пистолет и изстреляната гилза, иззета при огледа на местопроизшествие. Експертът допуска преди произвеждане на изстрела в патронника на оръжието да е имало патрон, който да е бил изхвърлен при презареждането му от подсъдимия У..

Видно от заключението на съдебно-медицинската експертиза, към момента на осъществяване на инкриминираните деяния, подсъдимият И. е имал концентрация на алкохол в кръвта си 2,24 промила, което представлява средна степен на алкохолно опиване, а подсъдимият У. е имал 2,76 промила на алкохол в кръвта си, което представлява тежка степен на алкохолно опиване.

Видно от заключението на изготвената техническа експертиза, по предоставените на флаш – памет записи от охранителните камери на кафе-бар „.....“ няма данни за манипулация на съдържанието, като биха могли да бъдат разпознати заснетите на камерите лица, в това число двамата подсъдими.

При така изложеното въззивният съд споделя изцяло извода на Военен съд - П., че всеки от подсъдимите С.И. и К.У. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 325, ал. 1 от НК. В тази насока правилно са анализирани и оценени всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства и доказателствени средства – показанията на свидетелите В., Ф., Т., К., Д., Б., В., Б., Д., С., Т., Т., М., К., И. и С., вкл. приобщените по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК показания от досъдебното производство, а така също и заключенията на съдебно-балистична експертиза, съдебно-медицинска експертиза и техническа експертиза, и писмените доказателства по делото.

С основание първоинстанционният съд е кредитирал с доверието си показанията на посочените свидетели, тъй като никой от тях не е заинтересован от изхода на делото, а в същото време заявеното от свидетелите пред съда е безпротиворечиво, последователно и логично. Прочетеното по посочения по-горе процесуален ред – било то поради липса на спомени за детайли от случилото се (досежно свидетелите С., К., Е., К., И. и В.) или поради противоречие между заявеното пред съда и показанията им пред орган на досъдебното производство (за свидетеля Ф.) е в синхрон с показанията на тези свидетели пред съда, поради което законосъобразно първоинстанционният съд се е отнесъл с кредит на доверие към него. Както правилно е отбелязал Военен съд – П. в мотивите към присъдата, при провеждането на разпитите в хода на досъдебното производство спомените на свидетелите са били по-детайлни.

Показанията на свидетелите Д., Б. и К. за начина на произвеждане на изстрела от страна на подсъдимия У., освен синхронни помежду си, кореспондират изцяло със съдържанието на приложения по делото запис от обаждане на телефон 112.

Що се отнася до показанията на свидетелката Т., депозираните пред орган на досъдебното

производство и прочетени в хода на съдебното следствие, то законосъобразно първоинстанционният съд е дал вяра на заявеното от нея в съдебно заседание по отношение отправените от подс. И. реплики „Кои сте Вие, какви сте Вие? Искате ли проблем? Като искате проблем, ще ви го създам“ – като свидетелката обяснява липсата на подобни реплики в показанията ѝ пред орган на ДП с обстоятелството, че не ѝ е бил задаван такъв въпрос. Първоинстанционният съд е обсъдил детайлно противоречието между показанията на тази свидетелка, дадени пред друг съдебен състав и тези, дадени при настоящото разглеждане на делото, като правилно е достигнал до извод, че следва да бъде кредитирано с доверие заявеното от нея пред другия състав на съда, че подс. И. по телефона и пред всички присъстващи е казал думите „На място да дойдат 30-40 тежко въоръжени до зъби военни полицаи“ – тъй като тогава спомените на свидетелката са били по-пресни, а и самата тя е заявила, че казаното пред другия състав на съда е вярното. Освен това, показанията на свидетелката Т. пред друг състав на съда кореспондират със заявеното от свидетеля С., на когото подсъдимият И. се обадил по телефона.

Първоинстанционният съд е обсъдил внимателно обясненията на подс. У. и законосъобразно е направил извод, че в частта, в която този подсъдим твърди, че пистолетът е стрелял сам и какви конкретно думи е изрекъл пред свидетелите К., Б. и Д. (подсъдимият твърди, че е казал „Като се появи пистолет, той ще гръмне“, докато свидетелите твърдят, че думите му са били в смисъл, че когато човек извади оръжие, трябва да е готов да го използва), обясненията му не следва да бъдат кредитирани с доверие. В останалата му част заявеното от подс. У. не се опровергават от доказателствата по делото, а както правилно е отбелязал първоинстанционният съд, несъщественото на пръв поглед разминаване относно изреченията от подсъдимия У. думи преди изстрела има своето значение при анализиране на субективната страна на деянието хулиганство.

Съдът е анализирал и обясненията на подс. И., отделно и в съвкупност с останалите събрани доказателства, като законосъобразно не е кредитирал заявеното от него, че не е използвал инкриминираните изрази и не е имал грубо и пренебрежително отношение към пристигналите на инцидента полицейски служители, тъй като в тази им част обясненията са изолирани и са израз на защитна позиция. Посочените по-горе свидетели К., И., С., Т., Ф. и Е. са категорични както относно използваните от подс. И. изрази, така и относно неговото грубо, неуважително и пренебрежително отношение към тях, като съдът законосъобразно им е дал вяра.

При така установената фактическа обстановка, първоинстанционният съд е достигнал споделения от въззивния съд извод, че от обективна и субективна страна подсъдимият У. е осъществил съставомерните признаци на престъплението по чл. 325, ал. 1 от НК, тъй като на инкриминираните дата и място извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – употребил огнестрелно оръжие и възпроизвел насочен към врата на затворено заведение изстрел, със законно притежаван пистолет „.....“ с №, в присъствието на гражданските лица В.И.К., Г.Д.Д. и П.Г.Б.. Произведеният изстрел в центъра на гр. С., в присъствието на граждани, които са

изпитали опасения за живота и здравето си, несъмнено представлява действия, субсумирани от състава на посоченото престъпление хулиганство. Както законосъобразно е посочил първоинстанционният съд, общественият ред е бил нарушен от магистрат в нетрезво състояние, към когото изискванията за почтеност, коректност, вежливост, толерантност и благоприличие са завишени, като деянието разкрива висока степен на пренебрежение към обществото и личността. Престъплението е извършено от подс. У. в условията на пряк умисъл, като той независимо от употребеното количество алкохол добре е съзнавал, че притежаваното от него оръжие е огнестрелно и в пълнителя му са заредени бойни патрони; възприемал е, че до него стоят цивилни лица и се намира пред обществено заведение; знаел е, че е забранена употребата на огнестрелно оръжие с цел, различна от тази за самоотбрана; добре е разбирал, че като магистрат с поведението си е следвало да се придържа стриктно към утвърдените стандарти.

С оглед събраните по делото доказателства, с основание съдът е оправдал подс. У. по първоначално повдигнатото му обвинение в престъпление по чл. 325, ал. 2 от НК – деянието по своето съдържание да се отличава с изключителна дързост. Съобразявайки ППВС № 2/74г., според което хулиганството се отличава с изключителна дързост, когато в много груба форма се засягат интересите на обществото или личността и действията упорито не се прекратяват, като с тях се изразява грубо нахалство и тежко оскърбление, съдът е анализирал поведението на подс. У. в неговата цялост. Съдът е взел предвид, че хулиганските действия от страна на подс. У. са били извършени еднократно, като веднага след произвеждането на изстрела по вратата на съседна сграда той е прибрал оръжието и от негова страна няма предприети други действия в последвалите изстрела събития.

Съдът е съобразил и личната опасност на дееца и е взел предвид, че събраните по делото доказателства установяват личността му като такава с ниска степен на обществена опасност, предвид безукорното му дотогава досие на военен следовател, упражняването на общественополезен труд, полагането на грижи за семейството му, при което е достигнал до извода, споделен и от настоящата съдебна инстанция – че случилото се е една инцидентна проява в неговата професионална кариера и живот. Макар извършеното от подсъдимия деяние невземане на необходимите мерки за сигурност по отношение на оръжието да покрива формално признаците на предвиденото в закона престъпление по чл. 338, ал. 1 от НК, то конкретиката на настоящия случай установява неговата малозначителност и са налице условията на чл. 9, ал. 2 от НК за признаване на подс. У. за невинен и оправдан по това обвинение. В съответствие с процесуалните изисквания, първоинстанционният съд е обсъдил внимателно и дали деянието по този пункт на обвинителния акт по отношение на подс. У. може да се квалифицира като административно нарушение по чл. 59 и чл. 60 от ЗОБВВПИ, достигайки до извода, че разпоредбата на чл. 305, ал. 6 от НПК не следва да бъде прилагана, доколкото разкрива с оглед конкретното поведение на този подсъдим белезите на маловажен случай и по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Съображенията на първоинстанционния съд по този въпрос са детайлни и почиват на правилен анализ на доказателствената съвкупност, поради което въззивният съд изцяло се солидаризира с тях и

не намира за необходимо да ги преповтаря. Доколкото няма постъпил протест срещу присъдата в нейната оправдателна част, посоченото по-горе е само за пълнота на настоящото изложение, при извършената от въззивния съд цялостна проверка на присъдата.

При направения от първоинстанционния съд извод за извършено от подс. У. престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК, законосъобразно първоинстанционният съд е преценил, че в случая са налице условията по чл. 78а НК. За извършеното от подсъдимия У. престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода до две години или пробация, както и обществено порицание, подсъдимият до момента не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на р. IV от НК, а от престъплението няма причинени имуществени вреди. С оглед на това съдът е намерил, че подсъдимият У. следва да бъде освободен от наказателна отговорност и следва да му бъде наложено административно наказание глоба в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Военен съд-П.. Наказанието глоба Военен съд – П. преценил в размер на 1000 лв., като за това е взел предвид семейното положение и материалното състояние на подсъдимия У., както и изразеното от него съжаление от стореното, и положителните данни за личността му. Въззивният съд намира, че размерът на така определеното наказание е несъответен на обществената опасност на конкретното деяние. Хулиганските действия са извършени от подсъдимия У. посредством огнестрелно оръжие, като изстрелът е бил насочен срещу врата на обществено заведение и е произведен в присъствието на цивилни граждани, при което е било напълно възможно някой да пострада от изстрела. Ето защо, за да въздейства възпитателно и предупредително – възпиращо административното наказание глоба както спрямо дееца, така и спрямо останалите членове на обществото, то е следвало да бъде определено в размер около и над средния. Липсата на надлежен протест препятства възможността Военно-апелативният съд да измени присъдата в тази насока.

При така установената по един несъмнен начин фактическа обстановка, законосъобразно първоинстанционният съд е намерил, че подсъдимиятИ. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл. 325, ал. 1 от НК, тъй като на посочените дата и място извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – неуважително, пренебрежително и грубо се отнесъл към служители на 3-то РУ на СДВР, изпълняващи задължения по опазване на обществения ред, изричайки по техен адрес думите „Сега като искате случка, ще я имате“ и в присъствието им, изразявайки демонстративно и открито висока степен на неуважение към личността им и изпълняваните от тях функции, се обадил на директора на Служба „Военна полиция“ при МО –С., като на висок глас, с цел да респектира служителите на МВР и свидетеля С., наредил „на мястото да дойдат военни полицаи – тежко въоръжени, министърът на отбраната и министъра на вътрешните работи“, без да има необходимост от това. Въззивният съд напълно споделя изложените от Военен съд – П. мотиви, че от обективна страна осъществените от подс.И. действия показно са нарушили значими интереси на държавата, обществото и личността; че деецът се е отнесъл

грубо към изпълняващите своите задължения по опазване на обществения ред полицейски служители, държал се е неуважително и пренебрежително към тях, като демонстрирал с поведението си, че стои над тях. С обаждането си по телефона наС. подсъдимият И. подчертал вече демонстрираното неуважение към полицаите и омаловажил изпълняваната от тях функция.

От субективна страна престъплението е извършено от подс.И. при пряк умисъл. Той е съзнавал качеството на полицейските служители; разбирал е, че няма причини да се отнася неуважително към тях; добре е знаел, че действията му толерират проява, несъвместима с утвърдените в обществото порядки, както и че е употребил алкохол и преценката му за събитията не е много трезва и обективна. Като подс.И. е бил наясно, че е участник в произшествие, а не разследващ произшествие, а поведението му е несъвместимо с това на магистрат.

По отношение първоначалното обвинение в престъпление по чл. 325, ал. 2 от НК въззивният съд се присъединява изцяло към изложените от Военен съд – П. мотиви, според които хулиганските действия са приключили с обаждането на свидетеля С. и грубото нарушаване на обществения ред не разкрива белезите на изключителна дързост, като е инцидентна проява на употребил алкохол човек, който не е направил правилна преценка на ситуацията. По делото липсва протест срещу оправдателната част на присъдата по отношение на подс.И..

Първоинстанционният съд се е занимал обстойно с отговор на направените от подс.И. възражения за несъставомерност на деянието. Военно-апелативният съд напълно споделя направения от съда анализ на доказателствата, според които безпричинно, без да бъде провокиран и независимо от това, че полицейските служители му обяснили каква е причината за присъствието им там (дори му показали намерените на земята гилза и патрон), подс.И. демонстративно изрекъл посочените по-горе реплики и се обадил по телефона наС. с неоснователното за ситуацията изискване, на мястото да дойдат тежко въоръжени военни полицаи и министрите на отбраната и на вътрешните работи. С поведението си и с използваните изрази подс.И. подчертал, че стои над интересите на държавата по опазване на обществения ред и спокойствие, демонстрирал пренебрежителното си отношение към обществото като цяло и в частност към отделните негови членове, а така също и към утвърдения правопорядък. Поведението му, както правилно отбелязал първоинстанционният съд, е било обидно към полицейските служители. При така изложеното, не е налице основание поведението на подс.И. да бъде прието за несъставомерно по посочения текст от НК.

При направения от първоинстанционния съд извод за извършено от подс. И. престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК, законосъобразно съдът е преценил, че в случая са налице условията по чл. 78а НК. За престъплението е предвидено наказание лишаване от свобода до две години или пробация, както и обществено порицание, подсъдимият до момента не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на р. IV от НК, от престъплението няма причинени имуществени вреди. С оглед на

това съдът е намерил, че подсъдимиятИ. следва да бъде освободен от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание глоба в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Военен съд-П.. Наказанието глоба Военен съд – П. преценил в размер на 1000 лв., като за размера взел предвид семейното положение и материалното състояние на подсъдимия и положителните данни за личността му. По отношение размера на наложеното административно наказание на този подсъдим, въззивният съд също намира, че той е несъответен на обществената опасност на конкретното деяние. Хулиганските действия са извършени от лице, позовало се при извършване на престъплението на заемащата от него магистратска длъжност, което е особено укоримо. Ето защо, за да въздейства възпитателно и предупредително–възпиращо административното наказание глоба както спрямо дееца, така и спрямо останалите членове на обществото, то е следвало да бъде определено в размер около и над средния. Липсата на надлежен протест препятства възможността Военно-апелативният съд да измени присъдата в тази насока.

Не може да бъде споделено възражението на защитника на подс. И., че той е действал с увереността, че подсъдимият К.У. не е произвеждал изстрел с личното си оръжие, и е предприел действия с цел изясняване на фактическата обстановка в качеството си на дежурен военен Напротив, подс. И. е бил наясно, че полицейските служители са дошли по сигнал за използване на огнестрелно оръжие и дори му е било показано от тях, че са намерени патрон и гилза. ПодсъдимиятИ. е знаел, че същата нощ вторият подсъдим е бил въоръжен, тъй като той го бил придружил до автомобила му, за да бъде взето оттам оръжието, а самото оръжие е било показвано на свидетелите в кафе – бар „.....“. Естеството на употребените от подс. И. реплики е именно такова, противоречащо на възприетия морал, поведението му грубо е нарушило обществения ред, а действията на този подсъдим категорично не могат да се определят като такива, целящи законното изясняване на фактическата обстановка. Както вече е посочено по-горе в настоящото решение, изясняването на ситуацията не е изисквало както пренебрежително отношение към полицейските служители, така и търсената от този подсъдим намеса на двама министри и тежко въоръжени военни полицаи.

Не е налице и твърдяната от защитника липса на мотиви. Фактическата обстановка е изяснена и обсъдена детайлно от първоинстанционния съд, като нито едно доказателство и доказателствена средство не е подценено или надценено, а е обсъдено коректно както поотделно, така и в неговата взаимовръзка с останалите и съдът е достигнал до законосъобразни и правилни изводи. Неоснователно е и възражението, че от мотивите към присъдата не става ясно кои точно обществени порядки са били нарушени с инкриминираните изрази, какъв е установеният правов ред в страната, с който подсъдимият не се е съобразил и над кои точно интереси на държавата се е поставил, доколкото се касае за общоприети и общоизвестни понятия. Въззивният съд не се съгласява и с твърденията на защитника във въззивната жалба, че съдът е провел едностранчиво и целенасочена съдебно следствие и е отдавал приоритет на доказателствата единствено и само в подкрепа на

обвинителната теза.

Законосъобразно на основание чл. 53, ал. 1, буква „а” от НК са отнети в полза на държавата веществените доказателства, намиращи се на съхранение в служба КОС при Второ РУ на МВР – П., а именно: пистолет марка „.....“, модел .., със сериен номер, с един брой пълнител; 7 броя патрони с надпис на гилзата „.....“ и 1 брой патрон с надпис „.....“, а по отношение на веществените доказателства, намиращи се на съхранение в служба КОС при Второ РУ на МВР – П.: 2 броя гилзи с надпис „.....“ и 1 брой гилза с надпис „.....“, е постановено унищожаването им като вещи без стойност.

Предвид осъдителната присъда, подсъдимите У. и И. следва да понесат и извършените разноси по водене на делото.

Военно-апелативният съд в настоящия състав, след като прецени доводите на страните, материалите по делото и съдопроизводствените действия на първостепенния съд и като провери служебно изцяло правилността на атакувания съдебен акт, намери, че при разглеждане на делото не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на същественияте, които да са довели до ограничаване правото на защита на подсъдимите. Първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена изцяло.

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК, Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 2/06.10.2021 г. по похд № 63/2021 г. на Военен съд-П..

РЕШЕНИЕТО е окончателно .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____